

Context de les àrees

L'any passat, just en la darrera assemblea diocesana, presentàvem les quatre àrees de cooperació: àrea espiritualitat, àrea evangelització, àrea de formació i xarxa acció caritativa i social.

Deixeu-me recordar que les àrees estan formades per una gran diversitat d'entitats. Aquestes entitats posen l'accent en una dimensió concreta: sigui l'espiritual, la formativa, l'evangelitzadora o l'acció caritativa i social. Això no vol dir que, per exemple, una entitat que formi part de l'àrea evangelització descuidi la seva formació, la seva espiritualitat o la seva acció caritativa o social.

És a dir, si parléssim de l'ideal, cada entitat contempla totes les àrees dintre d'ella mateixa en major o menor mesura, però n'hi ha una que destaca per sobre les altres.

Sobre les entitats us podeu imaginar que són **ben diverses**. Trobem les delegacions diocesanes, moviments que relacionen fe i vida,(com l'ACO, comunitat Vida Xavier, Vida creixent, etc.); grups de pregaria, associacions de pietat popular, congregacions religioses, etc. etc.

Les persones que representen cada entitat dins l'àrea formen part d'alguna delegació, moviment etc. No surten del no res, tenen el seu grup de referència, es senten arrelats a un lloc a un altre. **La seva funció és representar un àmbit concret al que s'adrecen pastoralment.**

I ara

Fa un any, en aquesta assemblea, 4 representants de cada àrea vam explicar com havíem iniciat la nostra caminada. Un any després podem explicar que el treball en xarxa continua en marxa, compartint inquietuds, concretant projectes comuns, detectant reptes als quals fer front units, mirant de descobrir com posar els recursos propis de cada entitat al servei de la resta. Anem prenent consciència de la importància d'anar teixint una línia d'acció comú entre les entitats de l'àrea.

Possibles perills

Aïllament

Volem fer-ho de la millor manera possible. Segons com es podria pensar que funcionem com un laboratori d'idees. Un dels riscos que podríem córrer és el perill d'anar fent **només** segons les nostres dèries personals, segons el que ens sembla que detectem, sense tenir en compte allò que demana la

realitat, allò que demanen les persones que construeixen l'església de Lleida des de les parròquies, les unitats pastorals, els arxiprestats, els moviments. Construir des de les delegacions sense comptar amb la realitat, seria un error. Com també ho seria funcionar al marge de les bases de cada moviment.

Descuidar àmbits on fer un servei

Tradicionalment, les entitats que formen les àrees tenen un àmbit concret d'actuació, un públic al qual adreçar-se especialment. Com a exemples més clars, podem parlar de la Delegació de joves que té encomanada la Missió d'atendre als joves. O la Fundació Verge Blanca, toca tot el referent en l'àmbit del temps de lleure. O Vida Creixent que es dedica a acompanyar fe i vida entre la gent de més edat.

Entre tanta especificitat, ens pot passar que ens deixem algun àmbit sense cobrir; exemple: qui s'ocupa d'oferir un espai de creixement als catequistes de confirmació?? Un pot pensar: la delegació de joves, i un altre pot pensar, la parròquia o l'escola on estigui integrat i un altre pot creure que sigui el moviment de professionals, etc.

Duplicitats

O bé pot passar que dupliquem treballs. Per exemple; cada grup d'una parròquia o d'un moviment organitzi el seu recés particular o les seves jornades de formació particulars, quan a vegades valdria la pena unir-se per compartir un recés o formació .

Necessitem coordinar-nos: àrees i arxiprestats.

Per adonar-nos d'això que ens passa o pot passar serveix que ens trobem per àrees, que ens coordinem. Però també ens poden ajudar les parròquies, doncs per allà hi passa tothom qui vol trobar una resposta de fe a la seves vides, de forma més o menys conscient: batejos, primeres comunions, confirmacions, matrimonis, defuncions. També ens poden ajudar molt les escoles i instituts, que acullen tota la diversitat social dels nostres pobles i ciutats. És a dir allà on es desenvolupen les comunitats.

Per això, des de les àrees, a la gent que esteu treballant a les unitats pastorals/arxiprestats/parròquies, al professorat que feu pastoral des de l'institut o l'escola. Als que esteu en contacte directe amb problemàtiques diverses i que us podeu sentir desbordats: **què us podem oferir les àrees?**

A mode d'exemples (imaginari però basats en experiències reals), i amb la intenció que us pugui fer servei per anar-hi pensant i proposant en el treball de grups de després:

A les parròquies trobem, sobretot mares, que porten els seus fills a catequesi. Sovint aquestes mares tenen la fe aparcada, mig dormida. Se'ls hi pot oferir un espai on revifar aquesta fe? Podem les àrees ajudar-vos en aquest acompanyament??

Un altre.

Des de la delegació de joves està en marxa una plataforma que engloba grups de joves que existeixen en diferents parròquies...pot ser que aquesta plataforma necessiti animadors o acompanyants pels joves que vulguin continuar després de rebre el sagrament de la Confirmació. On trobem aquests acompanyants?? Pot ser que els trobem entre els moviments que formen l'àrea d'evangelització?? Ja dins de la delegació de joves existeix un equip permanent que coordina les necessitats dels joves amb molts dels actors implicats (CEC, MIJAC, universitat, catequistes confirmació, etc.) Pot ser hi ha alguna necessitat que sorgeixi de les parròquies, escoles o instituts que encara no ha estat detectada o bé a la que no hi donen abast: com col·laborem des de la mateixa àrea o des les altres àrees?

Als professors cristians, que trobem a escoles diverses i instituts. Quina formació, quin acompanyament necessiteu? L'àrea de formació ha d'estar al vostre servei.

La xarxa d'acció caritativa i social treballa cercant criteris comuns, buscant l'eficiència amb els recursos humans i materials disponibles. Les parròquies ja són punts on oferir serveis caritatius i socials, però, es pot revisar el funcionament d'acord amb la xarxa? Poden ser punts de trobada entre institucions públiques i els usuaris? Als usuaris, se'ls hi pot oferir alguna cosa a nivell formatiu-espiritual?

Respecte els **moviments diversos**, cadascú funciona amb la seva dinàmica pròpia. Tots tenen la seva trajectòria. A vegades trobem reptes en comú; per exemple, com oferir la seva riquesa a noves persones? On trobem aquestes persones que necessitarien l'espai que pot oferir una ACO o un mov. Professionals, etc.?? Poden les àrees ajudar a fer un veure de la realitat? Poden les parròquies ajudar en trobar persones que necessiten un grup de revisió de vida, grup de pregaria, etc.

I la **nostra qualitat espiritual**? Tenim eines a l'abast que podem fer servir. A tall d'exemple el recés que va organitzar l'àrea durant la quaresma. Les coneixem? Són suficients? És allò el que necessitem??

Sobre la **formació**. Tenint en compte les institucions que tenim a Lleida, els hi fem arribar els nostres suggeriments, les nostres necessitats formatives?

Tot plegat per construir comunitat

Amb totes aquestes preguntes que deixo enlaire volem trencar barreres entre delegacions, moviments, grups, unitats parroquials, etc. Cadascú fa el seu servei pastoral des d'un punt de referència concret, però amb la visió oberta posada al servei de la comunitat lleidatana. Per tant, aprofitem tots els recursos que existeixen. Proposem, suggerim, movem-nos per anar a buscar a l'altre. Compartim neguits i riqueses.

Abans d'acabar remarcar dos idees.

Primera. Quan parlem de treball per àrees de cooperació, constantment repetim una idea: sumar esforços. No és perquè si. Superar fronteres entre diferents entitats ens porta a donar un millor servei com a Església que som; no és només una raó d'eficiència la que ens porta a treballar plegats. Estem cridats a **oferir la Bona Nova amb la força d'una gran comunitat arrelada en Crist, que és el que som**. I això és un testimoniatge que la nostra societat necessita. Ens ho podem mirar en clau de Missió. A la nostra Lleida i arreu del món existeixen moltes persones que no coneixen Jesucrist, en la mesura que siguem capaços de transmetre la Bona Nova en el nostre voltant, d'anar teixint relacions que ens enriqueixin, de ser comunitats-testimoni, serem capaços d'anar més enllà de la nostra petita Lleida, escampant la joia d'haver conegut el Crist arreu.

Segona, que surti el que surti avui d'aquí, l'església de Lleida continua en marxa, és una comunitat rica per la seva diversitat. És una comunitat viva, encara que a vegades costi de veure. És una comunitat amb grans potencials. En sortir d'aquí continuarem construint comunitat, amb els nostres encerts i les nostres limitacions. En bé d'aquest servei comú, com a eines que som, ens recordem que ningú no és imprescindible enlloc. Que pot ser a vegades un es pot plantejar deixar de fer el que està fent, per fer-se càrrec d'alguna necessitat més global que se li ofereix. Tot plegat deixant-nos guiar per l'Esperit, tenint com a prioritària la nostra qualitat espiritual.

Com a punt final, deixeu-me recordar la Pregària de Sant Francesc d'Assís

*Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!*

*On hi ha odi, que jo hi porti amor.
On hi ha ofensa, que jo hi porti el perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi porti unió.
On hi ha dubte, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha error, que jo hi porti la veritat.
On hi ha desesperació, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum.*

*Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.*

*Perquè és donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.*

Sant Francesc d'Assís